

Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 4. aprīlī Mylan IRE Healthcare Ltd iesniedza par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2022. gada 26. janvāra spriedumu lietā T-303/16 Mylan IRE Healthcare/Komisija

(Lieta C-237/22 P)

(2022/C 213/46)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Mylan IRE Healthcare Ltd (pārstāvji: I. Vernimme un L. Bidaine, advokāti)

Pārējās lietas dalībnieces: Eiropas Komisija un UAB VVB

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atzīt apelācijas sūdzību par pieņemamu un pamatotu;
- pilnībā atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- ja Tiesa uzskata, ka lietas stāvoklis to pieļauj, atcelt Komisijas 2016. gada 4. aprīļa Īstenošanas lēmumu C(2016) 2083 *final* par tirdzniecības atļaujām cilvēkiem paredzētām zālēm “Tobramycin VVB un sinonīmiskie nosaukumi”, kuras satur aktīvo vielu tobramicīnu, atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/83/EK 29. pantam (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”), vai – pretējā gadījumā – nodot lietu atkārtotai izskatīšanai Vispārējā tiesā;
- piespriest Komisijai segt apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesāšanās izdevumus, kas radušies gan šajā tiesvedībā, gan arī tiesvedībā pirmajā instancē;
- piespriest UAB VVB segt savus tiesāšanās izdevumus, kas radušies gan šajā tiesvedībā, gan arī tiesvedībā pirmajā instancē.

Pamati un galvenie argumenti

Lai pamatotu savu apelācijas sūdzību, apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza divus pamatus.

Ar pirmo pamatu tiek apgalvot, ka esot tikusi pieļauta tiesību kļūda, interpretējot jēdzienu “klīniskais pārākums” Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 141/2000 (1999. gada 16. decembris) par zālēm reti sastopamu slimību ārstēšanai ⁽¹⁾ 8. panta 3. punkta c) apakšpunkta izpratnē, it īpaši, ņemot vērā jēdziena “ievērojams labums” minētās regulas 3. panta izpratnē Vispārējās tiesas veikto interpretāciju.

Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa esot norādījusi nepietiekamu pamatojumu, lai pamatotu savu secinājumu, ka mērksabiedrības būtiskā daļā TOBI/Tobramycin VVB ir drošāks nekā Tobi Podhaler, it īpaši ņemot vērā apstrīdētā lēmuma saturu.

⁽¹⁾ OV 2000, L 18, 1. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko Scania AB, Scania CV AB, Scania Deutschland GmbH 2022. gada 8. aprīlī iesniedza par Vispārējās tiesas (desmitā palātā paplašinātā sastāvā) 2022. gada 2. februāra spriedumu lietā T-799/17 Scania u.c./Komisija

(Lieta C-251/22 P)

(2022/C 213/47)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: Scania AB, Scania CV AB, Scania Deutschland GmbH (pārstāvji: D. Arts, advocaat, F. Miotto, avocate, N. De Backer, avocate, C.E. Schillemans, advocaat, C. Langenius, S. Falkner, L. Ulrichs, P. Hammarskiöld, advokater)

Otra lietas daļībniece: Eiropas Komisija

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi Tiesai ir šādi:

- pilnībā vai daļēji atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- pilnībā vai daļēji atcelt 2027. gada 27. septembra lēmumu C(2017) 6467 *final* par procedūru saskaņā ar LESD 101. pantu un EEZ līguma 53. pantu (lieta AT.39824 – Kravas automobiļi) un/vai atcelt vai samazināt attiecīgos naudas sodus;
- vai nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai sprieduma taisīšanai un
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt pirmajā instancē un šajā apelācijas tiesvedībā radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzējas ir izvirzījušas četrus apelācijas sūdzības pamatus:

1. Ar pirmo apelācijas sūdzības pamatu apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, neatzīstot, ka Komisija, nepieņemdamā lēmumu par izlīgumu⁽¹⁾ un pēc tam turpinādama tās izmeklēšanu attiecībā uz *Scania*, izmantojot to pašu lietas izskatīšanas komandu, ir pārkāpusi Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 1. punktu, kā tas ir interpretēts Eiropas Savienības Tiesas judikatūrā.
2. Ar otro apelācijas sūdzības pamatu apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, raksturojot Vācijas mēroga rīcības ģeogrāfisko tvērumu kā tādu, kas aptver visu EEZ, lai gan tā aptvēra vienīgi Vācijas teritoriju.
3. Ar trešo apelācijas sūdzības pamatu apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, raksturojot trīs dažādos līmeņos veiktās darbības kā vienotu pārkāpumu.
4. Pakārtoti, ar ceturto apelācijas sūdzības pamatu apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, atstājot spēkā naudas sodu attiecībā uz rīcību, saistībā ar kuru ir iestājies noilgums.

⁽¹⁾ Komisijas 2016. gada 19. jūlija lēmums C(2016) 4673 *final* par procedūru saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 101. pantu un EEZ līguma 53. pantu (lieta AT.39824 – Kravas automobiļi).

**Tiesas piektās palātas priekšsēdētāja 2022. gada 11. janvāra rīkojums (Bundesgerichtshof (Vācija)
lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Leinfelder Uhren München GmbH & Co.
KG/E. Leinfelder GmbH, TL, SW, WL**

(Lieta C-62/21)⁽¹⁾

(2022/C 213/48)

Tiesvedības valoda – vācu

Piektās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 189, 17.5.2021.